

Naivka

(NE)ZÁJEM

VYDÁNÍ I 8

Obsah

ÚVODNÍK.....	3
Rozhovory s vysokoškoly 4	4
Rozhovor s Vítem Rakušanem.....	8
Mimo třídu s Jolanou.....	13
Ukrajina.....	17
Sladká jako hořká čokoláda.....	19
Přečti mi něco.....	20
(Ne)zájem.....	22
Pro nás.....	24
Múza.....	25

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

už je to nějaká chvilka, co jsme se setkali nad novým vydáním našeho studentského časopisu OrTo. Svět se po zimě opět probouzí do jara a je po zimním spánku připraven vyběhnout ven. Občas je potřeba zastavit, abychom pak mohli běžet lépe a rychleji a musíme uznat, že v našem případě se to vyvedlo a my Vám zde přinášíme nové číslo plné textů na zamyšlení a rozhovorů. V autorské tvorbě se tentokrát můžete těšit i na několik uměleckých děl odkazujících na současnou situaci na Ukrajině. Pro toto vydání jsme si připravili téma „(Ne)zájem“, ale doufáme že Vás osmé číslo OrTa zaujme a budete se těšit na náš další počín.

Za celou redakci Vám přejeme, co nejlepší začátek jara a doufáme, že bude prosluněný stejně jako poslední dny.

Za redakci *Amet*

Rozhovory s vysokoškoly

Aneta Neprašová

PETR FRANC

Ráda bych začala tím, jaký obor sis vlastně zvolil. Kdybys ho měl pár slovy popsat někomu, kdo o tomto oboru nikdy neslyšel...

Studuji magisterský program na Právnické fakultě UK a k tomu bakalářský program na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK, takže jsem obory zvolil dva. Jsou jimi právo a teritoriální studia. Teritoriální studia – kterým nikdo neřekne jinak než „teritoriálky“ – jsou koktejlem disciplín určených ke zkoumání daných regionů. Ve zkratce jde o to, jak oblasti podrobovat společenskovědní metodologii a nahlížet na ně optikou moderních dějin, ale taky politiky, ekonomie, demografie, antropologie nebo třeba urbanismu. Právo asi netřeba dlouze představovat. Jde převážně (ale ne výlučně) o studium norem regulujících fungování státu a společnosti.

Jak ses k tomuto oboru dostal? Věděl jsi vždycky, co chceš studovat?

Do poslední chvíle jsem nevěděl, čemu se budu věnovat; kupodivu jsem ale vždycky věděl, že chci studovat alespoň dvě vysoké školy najednou. To protože už na střední mě bavilo, když se předměty prolínaly, vzájemně doplňovaly a jeden druhému dláždil cestu k poznání... Děsilo mě, že s nástupem na vysokou školu člověk musí zúžit svoje soustředění, nasadit klapky a mnohdy obětovat mezioborovost. Byla to právě tahle potřeba zachovat si přehled v příbuzných disciplínách, která mě přivedla k „teritoriálkám“. Co do práva, tam šlo naopak o takřečený odpírání chléb.

Nelíbilo se mi, že jde obor hemžící se kariéristy, co adorují korporátní prostředí a hájí nespravedlnosti ve společnosti coby jakousi běžnou klukovinu. Vadil mi způsob, kterým každý druhý předmět studenty masíruje neoliberální historiografií, v níž odlišné ideologie 21. století bez nuance prezentuje coby různé strany téže „totalitářské mince“, vadila mi soukromoprávní obsese a vadilo mi i kolonizované kurikulum. Jde ale o nutné zlo. Státní právo vnímám v sociologickém rozměru: Jako nositele společenské změny a jako možnost vnést aspoň trochu dobra do světa systémovou cestou.

Z čeho jsi u nás na gymplu maturoval? Myslíš, že ti to vytvořilo určitý základ pro budoucí studia?

Maturoval jsem z dějepisu a ze společenských věd. Na Právnické fakultě je tohle kombinace, se kterou nastupovala naprostá většina kolegů, třebaže se samozřejmě i tady najde hrstka dobrodruhů, co maturovala z fyziky nebo matematiky... Upřímně vůbec nevím, jestli samotná maturita z těchto předmětů vytvořila nějaký základ. Dle mého jde spíš o to, jaké předměty člověka nadchnuly v průběhu studia na gymplu a kolik času a zájmu jim průběžně věnoval.

První semestr máš za sebou, jsi zatím na škole spokojený? Je něco, co bys teď udělal jinak?

Jsem spokojený. Na akademické půdě jsem se opravdu našel. Chovám velikou vášeň pro rozšiřování svých obzorů a učení se v duchu činného sebeuplatnění... Kdybych ale teď byl maturant, přeci jen bych si při výběru školy nejspíše počínal jinak. Asi bych zkoušel své štěstí u Tilburg University, UCL nebo Oxfordu.

Jak časově náročný tvůj obor je? Jak se po nástupu na vysokou změnil tvůj volný čas?

Říká se, že studium dvou vysokých škol vede k životu řeholníka, ale vůbec to není pravda. Čas na kulturní vyžití, dobrovolnictví i sociální život stále nacházím, ale je samozřejmě na každém, aby zdravě uvážil, kolik času bude muset a moci studiu obětovat. Já jsem třeba rozpoznal, že se chci univerzitnímu životu věnovat ještě urputněji, a budu proto v létě usilovat o nástup na Filozofickou fakultu UK, na které bych rád studoval obor filozofie, a to souběžně s obory, kterým se již věnuju na zbylých dvou fakultách.

Co bys doporučil studentům, kteří o studiu tohoto oboru uvažují?

Ať už se nakonec vydají cestou mých oborů, nebo ne, doporučil bych jim, aby hlavně nelpěli na svých rozhodnutích a aby do akademické obce vstupovali především s vědomím, že kdykoliv mohou změnit zaměření, vystřídat obor nebo úplně

přestoupit. Když kolem sebe vidím, kolik mých přátel se osvobodilo od nalajnovaného průběhu studia a vycestovávají za věděním do zahraničních škol, anebo si studium prodlužují, nepochybuji o tom, že změna je trvalý stav. Taky bych jim doporučil, aby nemířili zbytečně nízko. Pakliže mají dobré zázemí a jsou si takřikajíc jistí v kramflecích, ať zkusí dosahovat na prestiž; *limitem je nebe*.

A jako poslední otázka, je něco, co bys vzkázal současným nebo budoucím maturantům? Nějakou radu, tip?

Mám-li se obrátit na maturanty, pak pouze s apelem, aby to *nehrotili*. Komise, která u zkoušky sedí, všechny svoje oči buď mhouří nebo je rovnou zavírá, protože si skutečně přeje, aby studenti onu zkoušku složili. Metodickou radu si nabídnout netroufám, protože není žádná všespásná kuchařka: Každý se učíme a pracujeme s informacemi jinak. Tahle subjektivní zkušenost ale může maturantovi posloužit jako doklad toho, že je projektem, který sám sebe žije, a jeho odpovědnost sama za sebe je proto absolutní. Ať už se rozhodne spolehnout se na své znalosti nebo „svaťák“ strávit s hlavou v zápiscích, vše je výlučně v jeho rukou.

Mockrát děkuji. Ať se daří!

Díky! Všem hodně nadšení a maturanti ať zlomí vaz!

TEREZA NEPRAŠOVÁ

Pojďme začít tím, jaký obor studuješ. Kdybys ho měla pár slovy popsat někomu, kdo o tomto oboru nikdy neslyšel...

Vybrala jsem si obor Francouzský (maior) a Anglický jazyk (minor) se zaměřením na vzdělávání na UHK, v budoucnu bych totiž chtěla učit jazyky na gymplu – hlavně francouzštinu, nebo překládat knížky, ale od toho už pomalu upouštím. Mám teda předměty zaměřené na podrobné rozebrání jazyků, jako je fonetika, gramatika, lingvistika, ale taky předměty cílené na budoucí povolání učitele – propedeutika, psychologie, pedagogika atd.

Jak ses k tomuto oboru dostala? Měla jsi jasno brzo nebo ti rozhodování dalo zabrat?

Ještě do druháku jsem si myslela, že budu studovat cokoliv spojeného s uměním, od malička mě bavilo kreslení, ale brzo jsem si uvědomila, že to není něco, čemu bych se chtěla věnovat do konce života a udělat si z toho rutinu a povinnost. Kreslení mi teda zůstalo „jenom“ koníčkem, ale tím pádem jsem ztratila plán, co budu studovat po maturitě. Naštěstí pro mě, jsme na začátku třetího dostali na francouzštinu paní učitelku Tůmovou a ta ve mně probudila lásku k francouzštině a myšlenku, že by mě to bavilo studovat dál. Protože mi šla i angličtina a v obou jazycích jsem si byla jistá, dala jsem si je jako maturitní předměty a začala podle těchto oborů vybírat i VŠ.

Z jakých předmětů jsi maturovala? Myslíš, že ti to vytvořilo určitý základ pro budoucí studia a teď ti to pomáhá?

Já jsem nakonec maturovala ze všech čtyř předmětů, přestože jsme si mohli vzít tu lehčí verzi a maturovat jenom ze dvou. Chtěla jsem si zkusit odmaturovat se vším všudy, a i když jsem se za to v průběhu maturity několikrát proklínala, tak jsem

zpětně ráda, že jsem to zvládla v té klasické podobě.

Maturovala jsem z angličtiny, francouzštiny, češtiny a ZSV a musím říct, že jsem při učení na maturitu nepočítala s tím, kolikrát se mi věci z maturitních otázek, nebo dokonce celkově z těch 4 let, budou hodit při současném studiu. Ať už se jedná o slovní zásobu z konverzačních témat, gramatiku, psychologii a sociologii, povinnou četbu – člověk je hned více v obraze při hodinách anglické a francouzské literatury, nebo třeba schopnost napsat esej či vytvořit prezentaci, jsou to všechno věci, o kterých si člověk myslí, že už se s nimi nepotká a k ničemu mu nebudou, no a pak přijde na VŠ a hned první týden je využije ;-)

Takže moje odpověď je **ano**, určitě jsem měla skvělý základ už z GJO, jak celkově, tak i z období maturity a kdybych se nepřipravovala, asi bych měla problém s učením nových a mnohem těžších věcí, které VŠ přináší.

První semestr už máš za sebou. Jak se ti zatím na škole líbí? Kdybys měla porovnat klady a zápory, co by převažovalo?

Určitě klady ;-)) Jsem vážně ráda, že jsem si vybrala UHK, protože jsem chtěla univerzitu, která bude mít podobný systém a prostředí jako náš gympl. Na gymnasiu jsem se cítila vždycky skvěle a líbil se mi přístup učitelů, no, a to bylo jedno z hledisek, podle kterých jsem si vybírala VŠ, dalším bylo to, že jsem chtěla studovat jako hlavní obor francouzštinu a také to, že jsem nechtěla do Prahy ani do Brna a Hradec Králové byl takový zlatý střed. Nečekala jsem, že si na nové škole tak rychle zvyknu, poznala jsem skvělé lidi a spoustu inspirativních profesorů, kteří dělají i to zkouškové příjemněji :-D

Čekala jsi, že bude tvůj obor časově náročný? Jak se po nástupu na vysokou změnil tvůj volný čas?

Upřímně, ne :-D To, co koluje za mýty o studiu na VŠ, že stačí chodit jenom na přednášky a učit se na zkoušky není vůbec pravda, nebo alespoň já to tak nemám. Myslela jsem si, že takhle časově náročné studium je na medicíně, nebo na právech, ale u studia jazyků mě to vážně nenapadlo. Mám 20 předmětů a z toho je každý zakončený zkouškou nebo zápočtem, někdy i obojím, je potřeba se připravovat z hodiny na hodinu, protože přednášky mám jen 2 a zbytek jsou semináře, na kterých je klasická docházka a úkoly. Slovo „volný čas“ pro mě momentálně neexistuje a těžko se mi na takovou zátěž zvyká, protože jsem od maturity do konce září měla období, kdy jsem měla čas vážně jenom na sebe a když o něj člověk přijde, tak se s tím těžce vyrovnává. Jediným

způsobem, jak vyřešit problém s nedostatkem volného času je rozhodně chytré rozplánování zkouškového, které je sice náročné psychicky, protože je to jako dvacet maturit za sebou, ale když vše vyjde, jak má, tak je alespoň na dva/tři týdny klid.

Co bys doporučila studentům, kteří o studiu tohoto oboru uvažují?

Aby nepodceňovali přípravu na maturitu a snažili se co nejvíc naučit už na GJO, protože u studia jazyků se už jde víc a víc do hloubky a úplné základy vás, až na jednu skvělou paní doktorku, nikdo znova učit nebude. Pak určitě pevné nervy, partu lidí, která vás bude podporovat a sebedůvěru, bez které by se studium nezvládlo ;-)

Nakonec mě napadá, je něco, co bys vzkázala současným nebo budoucím maturantům? Nějakou radu, tip?

Začínějte včas s vypracováním otázek, nemusíte se je učit, ale alespoň v posledních týdnech nebudete ztrácet čas s jejich dopisováním. Dělejte si pauzy, zacvičte si, dejte si něco dobrého a co taky hodně pomáhá je svěřit se se svojí frustrací a tím, že nic neumíte (i když jo 😊) kamarádům. Poslední týdny před maturitou se všichni cítí stejně, a to je taky spojuje, takže si o tom promluvte a povzbudte se navzájem. Nakonec bych jenom chtěla říct, že maturitní den je strašně rychlý, takže si ani nevšimnete, že už to máte za sebou, a to období po něm, je jedno z nejlepších.

Děkuji. Hodně štěstí při studiu!

Děkuju ;-)

Rozhovor s Vítem Rakušanem

Štěpán Hadrovský

Pozn. Rozhovor proběhl v listopadu 2021

Začneme od vašeho studia tady na škole, co vás tehdy ve škole bavilo?

Mě bavily vždy jazyky, němčina, která tady byla vždy kvalitní měl jsem tehdy 28letého pana Novotného, který je tady stále, měl jsem pak i pana Posselta na konverzaci v německém jazyce, ale měl jsem rád i dějepis, měl jsem rád češtinu, vždycky jsem spíš teda byl humanitní typ než typ na ty exaktní obory.

A od kdy jste věděl že chcete učit?

Já myslím že třeba až na přelomu třetího a čtvrtého, ale v tom čtvrtém už určitě jo a nebyla to pro mě nějaká z nouze cnost, já jsem měl pocit, že k tomu mám předpoklady komunikační, práce s lidmi mě baví, takže pro mě to bylo rozhodnutí srdcem.

Co jste měl na své práci učitele nejradši?

Ten každodenní kontakt, já potřebuji práci, kde se vidím s lidmi a samozřejmě když se v nějakých případech zadařil i výsledek a člověk měl pozitivní zpětnou vazbu, třeba i po letech, po deseti letech na různých srazech, že těm mladým lidem člověk něco dal, že je nějakým způsobem formoval, že je učil kriticky myslet a vytvářet si svůj vlastní názor na svět, tak to mě samozřejmě potěšilo, ale v té každodenní práci ten kontakt, ta živost té práce, komunikativnost, to se mi líbilo nejvíce.

Proč jste se rozhodl jít do politiky a myslíte si, že jste udělal dobře?

Tak tu otázku, začnu tou druhou, člověk klade, protože mě to učení vždy bavilo a dokud jsem mohl tak jsem alespoň ten min. dvouhodinový úvazek tady na

gymnáziu si udržoval, ale vlastně si myslím že těch jedenáct let, co už v politice jsem, mi určitě mnoho do života dalo, určitě stáru rychleji, určitě jsem nervóznější, určitě mi to bere energii, mám méně času na rodinu, na své koníčky apod. Na druhou stranu, ty výsledky za sebou vidím a já jsem typ který asi neumí život jenom tak nějak projít, ale chci ho nějak prožívat užitečně, a to mám pocit, že v té politice mám. A proč jsem se rozhodl do politiky jít? Velmi jednoduché občanské nespokojenosti s tím, jak vypadal život v mém městě, tak jsem založil občanské sdružení, bez jakékoliv stranické příslušnosti, které uspělo v komunálních volbách.

Někteří komentátoři vás označili za hvězdu těchto voleb, co si o tom myslíte?

Já to беру s pokorou, mě ten výsledek samozřejmě potěšil, ten individuální výsledek tedy rozhodně více než výsledek naší koalice, musím říct, ale člověk by vlastně to měl spíš brát jako nějaký závazek, byl bych lhář, kdybych řekl že mě ten individuální výsledek nepotěšil, ale vždycky ty novinářské nálepky, to v té politice zjistíte, jsou strašně rychlé, jeden den jste hvězda a druhý den jste nikdo, takže to já беру s jistou rezervou, tohle označení.

Vaše koalice byla někdy kritizována za provedení kampaně, udělali byste teď zpětně něco jinak, i vzhledem k té pirátské analýze?

Udělali bychom určitě některé věci jinak, ten celkový koncept té kampaně, měl být prostě čitelnější, ten marketing měl být výraznější, my jsme vlastně spoléhali na takovou autentičnost té kampaně,

nepřehlcovat to nějakými velkými marketingovými věcmi a ukázalo se, že SPOLU které vsadilo na jasný americký styl kampaně s mnoha obamovskými prvky což kdo sleduje ty kampaně tak je tam jednoznačně viděl, tak to prostě bylo efektivnější. S tou analýzou, tak já se s ní tvrdě neztotožňuji, ale to je jiná věc, ale s ohledem na ty analýzy, které teď vycházejí bychom některé věci udělali jinak, třeba celkově a k tomu jsme i piráty vyzívali, prostě povolme to kroužkování, povolme volnost těm voličům, ať si vybírají, ať vidí že jsme dvě entity, které netvoří jednu stranu, ale jsou to dvě party, které mají mnoho společného, ale i mnoho odlišného. Takže ano, ty chyby by se měly opravit, ale já už jsem ve svém životě zvyklý, nedávat jenom na pocity, my jsme si i jako Starostové zadali odbornou externí analýzu, ne naši, protože tam bychom vždycky byli ovlivnění nějakou emocí, bez jakéhokoliv zadání která má analyzovat nikoliv jednotlivosti, jako kroužkování, ale ten neúspěch, 15,6% je neúspěch té koalice, chtěli jsme mít přes 20%, a nutno dodat, že v současném volebním systému, té volební matematice, ty kroužky mají větší význam když máte 15% než když máte 23%.

Jste spokojeni s tím, jaká máte ministerstva?

V celku ano. Byli bychom rádi, kdyby v tom našem portfoliu bylo ještě ministerstvo práce a sociálních věcí, kdyby tam bylo třeba ministerstvo životního prostředí, ale musíme prostě respektovat, že ty volby jsme nevyhráli, vyhrálo je poměrně výrazně SPOLU a myslím si že na to, že jsme nevyhráli, máme ta portfolia velmi dobrá.

Jste tedy rád že vyhrálo SPOLU?

No jsem radši že vyhrálo SPOLU než Andrej Babiš, jinak bych byl samozřejmě radši, kdyby vyhrála naše koalice, ale pokud se samozřejmě o to vítězství praly tyhle dva subjekty, tak jsem si samozřejmě

do poslední chvíle přál, aby SPOLU předběhlo ANO.

Vy jste už před volbami říkal, že chcete být ministr vnitra, ovšem stále je tam pan Hamáček, jak vidíte jeho práci za poslední 4 roky?

Jako nekreativní, jako exekutivně asi ne špatnou, to znamená v nějakém výkonu té každodenní ministerské práce té agendy asi ne špatně, policie funguje, hasiči fungují, nikomu neházel klacky pod nohy, platové podmínky IZS se zlepšily, nějaké vybavení se také nakoupilo, ale jako by to ministerstvo nemělo žádnou myšlenku a mě se vždy v politice vyplatilo nějakou myšlenku, nad tím vším mít, protože zadefinované, to, co chcete dělat je vždycky důležité. Ta definice toho, co bych chtěl dělat v jedné větě je vytvořit ministerstvo bezpečí. Ne ministerstvo represe, policie, ale ministerstvo bezpečí, a to je nějaká idea, kterou bych chtěl do té práce promítnout, chtěl bych aby po těch čtyřech letech tahle idea byla vidět.

Takže spíše negativně?

Dal bych mu trojku. Rozhodně byli horší ministři, celkem zvládal ty krizové situace, řízení krizového štábu, na druhou stranu je pro mne obrovským zklamáním jeho chování po kauze Vrbětice, kterému dodnes nerozumím a mám pocit, že bylo ohrožující pro strategickou bezpečnost České republiky, ale rozhodně byli horší ministři a pokud bych ho měl pochválit, tak v tom covidovém zmatku který předváděla vláda Andreje Babiše byl on alespoň nějakým bodem racionality.

Co prvního uděláte až budete jmenován?

To, co jsem dělal vždycky, obejdu úřad a dám každému ruku.

A jaké první politické kroky?

Musíme zrenovovat obsazení krizového štábu, všichni cítíme, že ta pandemie neskončila, je potřeba, aby ten krizový štáb

fungoval, je pro mě absolutně nepochopitelné, že neexistovaly žádné koordinační schůzky, a opravdu neexistovaly to mám potvrzeno, ministra vnitra, školství a zdravotnictví, takže okamžitě se domluvit na tomto formátu, prostě ladit ty kroky, neříkám že se všemi našimi opatření budou lidé spokojeni, alespoň ale budou přehledná a jasná, to je potřeba zajistit. Je tam spousta věcí, které se musí udělat do příštího roku, upravit systemizaci pracovních míst, připravit rozpočet, který chceme aby byl o 6% úspornější než ten který připravila vláda A. Babiše, to je obrovitánská práce, podívat se na ty úkoly které mi tam zanechal pan Hamáček, některé se týkají České pošty, jsou tam nějaké zakázky na vybavení, podívat se samozřejmě na personální stavy policie, těch úkolů tam bude obrovské množství a chtěl bych začít taky to co jsem sliboval, to znamená nějakou revizi krizové legislativy, abychom byli jako země lépe připraveni, na moderní hrozby, než jsme ukázali v době Covidu.

Pan Jurečka řekl před volbami, sice to následně stáhl, ale řekl, že pokud by ve vládě mělo být prosazováno manželství pro stejnopohlavní páry, nechce být KDU-ČSL ve vládě, Petr Fiala (ODS) také naznačoval že je spíše proti, vy jste to měli v programu, myslíte si, že to může projít?

Může to projít maximálně zákonodárnou iniciativou, že se to bude prosazovat jako poslanecký návrh. Těžko to projde jako vládní návrh, prostě proto ta většina není, diskutovali jsme o programovém prohlášení, jsou tam alespoň nějaké uspokojivé věty o zrovnoprávnění registrovaného partnerství, ale to je tak maximum, kam je ochotna tato koalice jít.

Budete rušit některé návrhy předchozí vlády? Nebo je nějak upravovat? Např. stavební zákon?

Přesně jste trefil ten první, který mě napadl, stavební zákon určitě. Obě koalice mají trochu jiný přístup k tomu, co by se s tím stavebním zákonem mělo v tuto chvíli dělat, ale obě koalice mají shodu v jednom, ten, který schválila vláda Andreje Babiše nemůže fungovat a nemůže platit. Je prostě nesmyslný, já to říkám z pozice bývalého starosty, centralizace rozhodování místo blízkosti lidem, vytváření mega úřadů, kde bude personální podstav, nedořešené to, kde ti lidé reálně budou sedět, prostě ten zákon opravdu nebyl dobrý a možná vyhovoval nějakým developerům, ale rozhodně nevyhovoval fungování téhle země jako takové. Takže to je jedna věc, myslím si, že revizi by zasluhoval i služební zákon a z mého pohledu bychom se měli vrátit i k tomu, aby v Česku platil lustrační zákon.

A provedete nějaké kroky vzhledem ke kauze Bečva?

Ano, já si myslím že by práce komise k Bečvě (myšleno sněmovní komise, pozn. redaktora) měla pokračovat, její závěry by měly být vyhodnoceny policií, ale zároveň by měla být zkoumána i role, a k tomu máme i příslušnou trvalou komisi v PS, máme komisi, která kontroluje činnost Generální inspekce bezpečnostních sborů. A podle mě Generální inspekce bezpečnostní sborů selhala a špatně kontrolovala ty bezpečnostní procesy, to policejní vyšetřování nebyl v pořádku, myslím si že i Inspekce životního prostředí má máslo na hlavě, ale nejsem soudce, já nejsem ani policista, já mám nějaký svůj názor, který vyplývá ze závěrů parlamentní komise a teď je to na orgánech, které k tomu přináleží. Ale každopádně by se neměla ta kniha s názvem Bečva teď zavřít.

Myslíte si, že je šance, že se to někdy vůbec vyřeší?

Já nevím, jestli se přijde na viníka, ty vzorky zmizely a podobně, ale mně už

opravdu jde spíše o to, aby se dokázalo, zda tam došlo k nějakém spojení mocných a to se podle mě dokázat dá.

A myslíte si, že takových věcí může být víc jen o nich nevíme?

Myslím si že ano, a to ovlivnění té státní správy, která má být nezávislá na politické vůli, nebo má být samozřejmě poplatná tomu co politici rozhodnou, ale ne plnit nějaké jejich nadstandartní zadání a myslím si, že to ohýbání státní správy bylo dvojí. Jedno je příklad Bečva, to znamená nějakého přímého ovlivnění. Druhý příklad je třeba to že nějaké rozhodnutí se pod tlakem, ať už vědomým, nevědomým, podvědomým těch lidí činilo jinak, než by ho udělali, kdyby měli na to rozhodování klid a tohle je potřeba hlavně do té státní správy vzkázat. Prostě rozhoduje se podle zákona, ne podle vůle nějakého jednoho koncernu, jednoho holdingu.

Spojuje vaše koalice něco více než anti-Babiš program?

Určitě jo, tak my jsme liberálnější koalice, můj pohled na život je mnohem liberálnější než pohled Petra Fialy, já jsem pro sňatky homosexuálů, já jsem pro adopci dětí homosexuálními páry, já jsem pro otevření diskuze o Eutanázii, neříkám, jaký bude závěr, ale minimálně se o tom diskutovalo apod. To rozhodně ta druhá koalice nepřipouští. Na druhou stranu v té ekonomické oblasti, chceme zastavit zadlužování České republiky, chceme investovat do vědy výzkumu, rozvoje, chceme moderní vzdělávací systém v České republice, chceme, aby Česká republika hrála aktivnější roli v zahraniční politice, aby byla bezpečnou zemí, aby byla platným členem NATO, EU. Takže těch shod v tom programu je spousta. Třeba i podpora menších a středních zemědělců místo nějakých velkých agroholdingů, takže teď jsme seděli tři týdny nad programem. Rozhodně byly kapitoly, kde jsme se do krve hádali, ale zaplat' pánbůh

byla spousta kapitol kde ta shoda byla velká.

Kde vidíte Česko za 4 roky?

Stabilizovanou zemi, zemi která dodržuje Maastrichtská kritéria, to znamená dál se nezadlužuje, zemi která se zvládla vypořádat s covidovou krizí, zahájila ekonomickou i sociální postcovidovou obnovu, zemi kde je nastartována velká změna vzdělávacího systému, zemi kde jeden koncern neovlivňuje politiku, ale je tady standartní politická kultura, kde se lidé hádají, diskutují, ale nezneužívají ten systém sami pro sebe, zemi která je mnohem více digitalizovaná než je v současnosti, jsou nastartovány ty základní trendy, země která vnímá ten megatrend okolo nás, že se prostě ten svět mění a my tomu přizpůsobujeme strukturu naší ekonomiky, zaměstnanosti, to je to co stihnete za čtyři roky, za čtyři roky stačí nastavit ten stroj, aby potom někde mohl jet. To znamená udat nějaké základní změny ze kterých potom může vyrůst prosperita té země. 4 roky jsou neuvěřitelně krátké, první rok budeme vlastně řešit jenom Covid, energetickou krizi, inflaci a dávat do pořádku ten nepořádek co jsme našli v těch ministerstvech. Ale pak jsou reálné tři roky na práci a samozřejmě by bylo ideální, kdyby ta vláda měla osmiletý mandát, což nejde, tak to už je potom hodnotitelný výsledek. To jsem poznal i jako starosta, prostě první rok se to učíte, druhý rok se snažíte něco udělat, třetí rok něco dokončujete, čtvrtý rok to tak nějak šolicháte, protože se blíží volby, prostě ty 4 roky jsou krátké.

Myslíte si že V4 (Visegrádská skupina) má smysl? Dá se nějak využít?

V4 má smysl jako skupina států, které díky své historické a kulturní blízkosti mohou

mít na některé věci v rámci EU podobný pohled a mohou snáze prosazovat svoje zájmy, ale nemá smysl pojetí V4 jako jakési protestní skupiny v rámci EU, jako skupiny, která dělá problémy, vymezuje se, chce nějakou vícerychlostní Evropu. Já jsem mnohem spíše proto, v rámci V4 založit studentské výměny, kulturní výměny, to je určitě obohacující a jsou to blízké země České republiky, ale v té celkové zahraniční politice bych se orientoval na naše silné ekonomické sousedy, což je Německo, což je Rakousko i ty další a hrát platnou roli v rámci EU, a ne tady hrát nějakou roli problematiků v rámci Evropy.

A co se vám tady zatím nejvíce líbilo za stánek tady na Veletrhu?

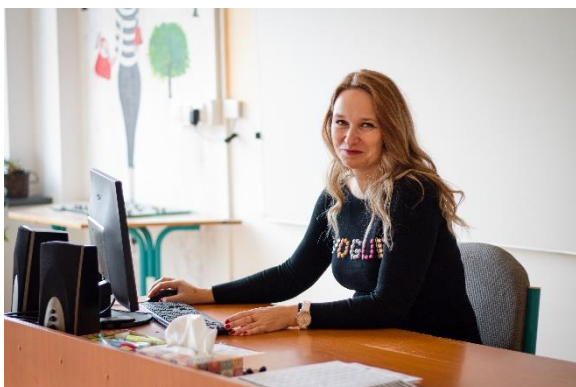
Já jsem strašně neobjektivní, my jsme toho stihli málo, já se všude zakecám, všude něco ochutnávám, všude něco zkouším, takže já jsem zatím viděl čtyři nebo pět stánků, teď neumím říct který byl ten nejlepší, ale tak určitě mém kolegovi Martinovi Půtovi z Libereckého kraje, já mu to chci poslat, určitě potěší, že hlavním průvodcem ve stánku Libereckého kraje je Martin Půta, tak to je určitě hezký. Je tam spousta originálních věcí, já opravdu nechci nikomu stranit. Mě se hrozně líbí, jak se povedlo, já ty kraje znám, já díky té politické práci mám tu zemi projetou, mnohokrát během těch kampaní, a mě se líbí že opravdu ta podstata těch regionů, to nejhezčí, nejdůležitější v těch stáncích je vystižené, že člověk má pocit že v tom regionu vážně je a to klobouk dolů za to

Mimo třídu s Jolanou

Aneta Neprašová

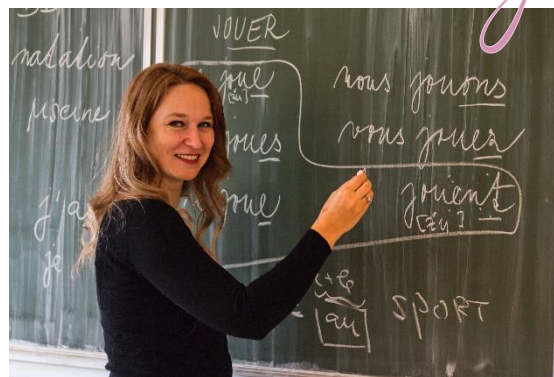
Tématem našeho osmého vydání je „(Ne)zájem“ a v souvislosti s Vámi mě napadá spousta otázek, protože mi připadá, že ten „zájem“ dokážete vzbudit snad ve všech svých žácích... Myslíte si, že to je například jinou učicí technikou?

Tak to mě těší, když toto slyším. Nevím, jestli je to nějaká učicí technika...spíše intuitivní přístup, bych řekla 😊 Jsem přesvědčena o tom, že pokud učitel miluje předmět, který učí a má rád děti, dokáže vzbudit zájem prostě už jen svým postojem. Já miluju francouzštinu a Francii, možná někdy až moc 😊 a tu lásku se snažím předat i vám. Některé se mi podařilo opravdu kvalitně nakazit 😊

Nosíte si svou práci i domů? Pokud například vidíte, že někdo ten zájem nejeví, přemýšlíte nad tím a snažíte se to nějak řešit?

Nosím si svou práci domů jak doslova, tzn. opravování testů a přípravy na další dny, tak obrazně ... ano. V podstatě každý den mi po návratu domů projíždí hlavou celý den a přemýšlím nad tím, co se povedlo a co by mohlo příště vyjít lépe. Přemýšlím ale také nad náladou dětí, která je třeba ten den jiná než obvykle a snažím si všimnout příště, zda je vše v pohodě anebo to trvá. Někdy mi to nedá a zeptám

se individuálně, jestli ten dotyčný žák je v pořádku nebo má nějaké starosti.

Chtěla jste vždycky učit? Pokud ne, o jakém povolání jste snila?

Mám pocit, že jsem se narodila s červenou propiskou v ruce 😊 Vždy jsem chtěla být učitelkou. Když jsem byla malá, tak to bylo hlavně kvůli opravování chyb červenou tužkou 😊 vzala jsem si u babičky časopis a podtrhávala nějaké fiktivní chyby. Teď je to má nejméně oblíbená práce...byla bych ráda, kdyby tam chyby nebyly žádné. Opravdu si nepamatuji, že bych kdy změnila názor a aspoň na chvíli obdivovala jiné povolání.

Měla jste, ještě, než jste začala učit, nějakou představu o tom, jaký typ učitelky byste chtěla být?

Ano, měla. Na VŠ jsme měli jednu hodně mladou profesorku, která nám dovolila, abychom jí tykali a měli jsme opravdu kamarádský vztah, ALE! zároveň na nás působila nějakou zvláštní nadpřirozenou autoritou, že jsme vždy poctivě pracovali a nenapadlo nás vůbec, že bychom se nepřipravili na hodinu nebo opisovali,... Bylo to jednoduše proto, že jsme si vážili toho, jak férová k nám je a nechtěli jsme to ztratit. Tak to byl můj vzor učitelky. Ona o tom neví, určitě by ji to ale, myslím, potěšilo.

Bylo něco, co jste si slíbila, že dělat nebude, ale i tak to děláte? Můžeme to propojit i s rodičovstvím...

Tak takových věcí moc není ani ve škole ani doma. Snažím se to opravdu nedělat, když vím, že mně to vadilo. Jediné, co občas udělám, že použiju takovou tu rodičovskou průpověďku, kterou jsem nesnášela u tatky: „Nediskutuj!“ ale i to už jsem vzhledem k věku mých dětí hodně dlouho neřekla 😊

Jak pohlížíte na náš vzdělávací systém? Myslíte si, že se posouvá kupředu?

Myslím, že vše se posouvá kupředu, takže i náš vzdělávací systém. Nejsem si jistá, zda existuje nějaký ideální školní systém pro všechny. Já sama nejsem zrovna příznivcem stále nových výmyslů, které fungují chvíli, a nakonec stejně nefungují a vracíme se opět k osvědčeným metodám. Vlastně si myslím, že to není ani o metodách jako o lidech.

Kdyby Vám do třídy přišlo Vaše středoškolské já, je něco, co byste mu řekla nebo vytkla?

Noo...asi jen to, že pětka z matematiky není konec světa 😊

Pojďme se posunout do Vašeho soukromí, jaké máte koníčky, když zrovna nejste ve škole?

Když mám volno, což není zase tak často, jelikož po škole učím ještě v jazykové škole a různě doučuji, tak ráda cestuji nejlépe do Francie 😊 Ale něco obvyčejnějšího...miluju květiny! Takže když přijde jaro, každý víkend utratím spoustu peněz v zahradnictví, dokud kolem sebe nemám dokonalé květinové zátiší.

Prozradila byste nám něco, co o Vás my jako studenti například nevíme?

Já nevím, jestli něco takového vůbec existuje 😊 se svými studenty mám velmi

otevřený a komunikativní vztah, takže často sdílíme nejrůznější zážitky, které se lehko naváží na dané téma, které zrovna probíráme ve francouzštině. Myslím, že zbývají už jen opravdu soukromé věci a ty neprozradím ani tady do časopisu 😊

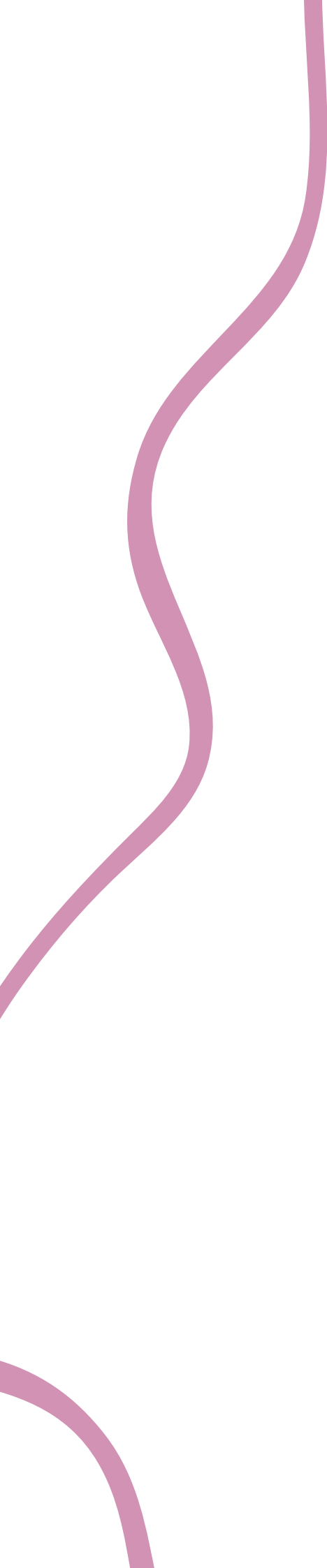

Jako poslední mě napadá má oblíbená otázka, jste v tuto chvíli šťastná?

Jestli jsem šťastná? Ano, jsem! Mám všechno, co potřebuji! O to více si to uvědomuji v současné době. Nikdy jsem si neuvědomovala, co znamená slovo MÍR...

Co byste vzkázala našim studentům?

Bud'te takoví, jací jste! Užívejte si každého dne a vašeho krásného mládí! Nebojte se učitelů, jsou to úplně stejní lidé jako vy. Za dvacet let se budete vašim školním problémům srdečně smát. LA VIE EST BELLE! (život je krásný)

Ukrajina

KM

Válku nesou krajinou
několikátý již den.
Tohle jaro bloudí tanky mezi mraky
a dívku za ruku opět nikdo nedrží.
Úzkosti se vrátily zpátky,
a čtené knížky na polici už se nemnoží.
Slunce zahalilo slzavé údolí paprsky,
možná se ta dívka dohromady složí.

Україна!

Sladká jako hořká čokoláda

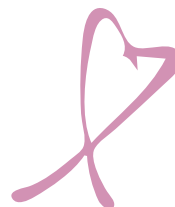
KM

Slunce prozařovalo hustý plak rašícího jara, dusivý dýmový škraloup, jako by snad mělo svítit naposled. Její duch plápolal v tom šedavém mraku ulice tak nesměle a jasně. Úsměv se stal jejím jediným výrazem, který se den za dnem rozhodla nosit. Ač byla drobná, na což ji nejeden pacholek upozornil, její krok směřoval přesně a rázně až to mnohým nahánělo strach. Přesto zůstala tvárnou a živou bytostí, jejíž cesty se náhodně setkávaly s cestami jiných podobných existencí.

Do potměšilé kavárny usedla dívka nevšední, jarem rozcuchaná dáma s kulatými obroučky. Svou kávu pila obezřetně, tiše se vlnila do rytmu undergroundových písní, co jí tak trochu mluvily z duše.

Její okolí se odehrávalo nepřímo závisle na ní, postarší kavárník vzpomínal na své disidentské časy a pár dalších světem ošlehaných mládenců si spolu notovalo básně časem zaprášené. Útlými škvírkami oken doléhal hluk nové doby, jenž přehlušoval těžký tón kostelního zvonu, lidem připomínající, že nejsou nesmrtelní.

Tabákový obláček za obláčkem ubíhal čas, dívku s neposednými vlasy unesla láska. Těch pár starých intelektuálů v té kavárně sedí dodnes, zří je ale jen ten, kdo uvěří. Kdo uvěří v krásu světa, člověka i Boha, přestože všechny složky mají ve svých myšlenkách chybné známé i neznámé.

Přečti mi něco

Vanesa Borovičková

S vlnou krize jevíme zájem, ale po nějaké chvíli opojení euforie zmizí a jediné, co zbude, je nenávisť.

Vodní říčky mi udávají směr, po němž se má cesta ubírá. Skotačím po staletých kamenech tak dlouho, dokud mě skoky nedovedou do skrovného údolí. Pod vznešenými korunami se schovává srub. Jeho dřevo začíná být sem tam prožráno nežádanými hosty, přesto udává chaloupka, jako z pohádky, okolí nepopsatelnou vznešenost.

Je přesně pět minut po čtvrté a rozhodně ukazovákem mačkám zvonek. Jeho zvuk na chvíli přeruší veselohru místních opeřenců. O několik vteřin později na mě z polootevřených dveří vykoukne postarší dáma. Jakmile zaostří skrze své dioptrické okuláry, vítavý úsměv se jí roztáhne od ucha k uchu.

Nákup, co jsem celou cestu nesla s sebou, pokládám na kuchyňskou linku. Mezitím, co rovnám suroviny na své místo, stařenka se chápe zahradních konví a s radostným pískotem míří opečovávat své milované políčko. Mám hotovo, a tak i já házím svoji kotvu do nejzazší místnosti obydlí. U postele je již připravena drobná stolička, na níž usedám.

„Dobrý den, dnes nám na obloze svítí sluníčko, ptáčci zpívají, vánek si pohrává s listy a vaše manželka se vesele vrhla okopávat zahrádku kolem plotu. Posledně mi říkala, že jste jako malý měl rád dobrodružné příběhy. Naštěstí se mi v naší knihovničce podařilo najít Dobrodružství Toma Sawyera od Marka Twaina. Mohlo by se vám to líbit, prý jste byl za mlada taky vyvedený rošťák.“

Zdvižení koutku ležícího mi dává vyrovnaný pocit, že mé konání má smysl. Manželé byli blízkými přáteli mých prarodičů. Bohužel pán se dostal do nepěkné nehody a od té doby o něj pečuje jeho starostlivá manželka. Chodím sem již druhým rokem, aby měli příjemné zpestření.

Pokojně začnu předčítat.

Skrze tento smyšlený příběh chci upozornit, že důsledky krize nezmizí, ale že tu s námi přetrvají. Jděte jim naproti a nebojte se přiložit pomocnou ruku (ať už se jedná o stálou či novou záležitost). Pomůžete tím sobě ale především i ostatním.

(Ne)zájem

(Ne)zájem

Jakože zájem mám, ale mít bych neměla

Tys ho neměl nikdy

A já vždycky

(Ne)zájem

Zaplat' poslední nájem

V mém srdci

A už odejdi

Navždycky

Nezájem

Jakože o tebe zkrátka *nemám* zájem

Nelíbí se mi, jak chodíš

Co říkáš

Jak si myslíš, že každý z tebe umírá

A taky jak věčně naříkáš

Zájem

Jakože ty řeči ničemu nepomůžou

A já zase končím s tím, že o tebe mám zájem

O tvého srdce pronájem

O procházky májem rozkvetlým hájem

Nás dva milující se *navzájem*

(Ne)zájem

Jsi mi jenom výdajem

A já tobě –

Nezájem

@skorobasne

Pro nás

KM

Kráčel jsem potměným městem. Ulicemi mísil se chlad s dýmem rozzuřených komínů. Byly prázdné, dem tam člověk narazil na pejskaře, či opuštěného zbloudilce žádající dvě koruny na kůrku chleba. To město se jevilo pořád stejně jako před lety, když jsme od domácích povinností utekli k pocuchanému míči, jež mi matka vyrobila ze starých hadrů. Neodradilo nás tehdy ani sychravé počasí, zahřáli jsme se vždy po svém. Nevěřil bys, cukrárna, kde jsme vždy škemrali o kopeček zmrzliny stále existuje. Docela neútná místnost plná všelijakých sladkostí, které v nás lidech dokáží vzbudit tolik vášní. Nemohu uvěřit, že už je to tolik let, přiměje mě k tomu až odraz ve velké – docela nezajímavé – vitríně té cukrárny. Baculaté tvářičky se změnilly v mužné rysy, ostrý nos, kterému ses vždy smál, obsadily kulaté obroučky a havraní vlasy pokryla jinovatka stáří. Ach, Erwine, vždyť bys mě ani nepoznal.

Byla to světlá chvíle toho dne. Celé hodiny jsem čekal na ten šeredný tón drncivého zvonku, abych mohl vyběhnout do vlahého dne za tebou. Přišel jsi o necelou půl hodinu později, omlouváš to nekonečnou řadou v zelenině, kde jsi chtěl koupit meloun. Nezdařilo se, je přeci sucho. Zamířili jsme bez zbytečného přemýšlení na zapadlou louku za skládkou. Rozděláváš víno, zatímco tě zaujatě pozoruji. Předstíráš, že o tom nevíš, nikdy jsi ale neuměl lhát. Bílá blůza splývala s tvou vybledlou kůží, nikdy mě nenapadlo, že právě ona bude jednou kámen úrazu všech tvých problémů. Slunce doléhalo na nedaleká pole, chlácholilo krajinu hřejivými paprsky a naše těla se v nich zmlátala. Neslyšně, tiše, potichu, i když v nás zuřil hněv, který jsme museli často skrývat.

Zřejmě tu byli tví rodiče a sestra. Svíčky plápolají v tom drásajícím větru, tak něžně a překvapivě klidně. Snad se tvá duše vtělila do těchto jiskérek, kéž nikdy nezahynou. Na černý ledový kámen pokládám růži. Přesně takovou, co jsi mi daroval k narozeninám. Hrob jsi nechtěl, ale tví rodiče nedokázali unést tvé rozhodnutí. Odmítali tě vysypat do moře, k němuž jsi jezdil na studia. Nikdy ostatně nepřijali, že jsi odlišný. Neviděli v tobě bytost vodních světů, ale pokřiveného člověka protestující proti všemu záměrně svým vzhledem, zevnějškem. Bohužel tato utrpení přenesli i na tebe, vnímal jsi sebe jako zrůdu s žábry a téměř průsvitnou kůží. Jen já, jediná já rozpoznal tvou krásu, odlišnost, do níž jsem se později zamiloval. Proto nechápu tento svět, tuto společnost, kde se po odlišnosti šlape, přestože je tolik žádána. Dnes v noci bude mrznout, na ulicích dokonce omrzající ženám slzičky, které roní nad svými dětmi, co nebudou mít budoucnost.

Na vysokém hřbitově u náhrobku č. 1555 umřel muž ve středním věku. Jeho tělo si vyzvedněte do tří hodin v oblastní márnici.

Múza

KM

Nemohu spát.
Je jedna ráno.
Ty mě pronásleduješ svým hlasem.
Myslela jsem,
že mám vyhráno
nad tvým nekonečným balastem.

Ptáci odlétají a ty s nimi,
nevidíš smutnou tvář krajiny,
letíš dál, vstříc ráji v jiné zemi.
A já skomírám mezi těmi,
co také nemají cit
tam kde chtěli.

Kéž se, milý učiteli,
setkáme zase někdy mezi těly
krásných volů a nádherných krav.
Pokusím se proto tedy,
co nejdříve zapomenout na květeny,
přežít a za sebou nechat pár vzdělaných hlav.

VYDÁNÍ I 8

Publikováno studenty Gymnázia Jiřího Ortena © 2022

Jaselská 932, Kutná Hora, 28401, Česká republika

Ilustrace (titulní): Ivana Čuchalová

Logo: Monika Sladká

Fotografie: Filip Wohák

Korektura: Monika Sladká, Aneta Neprašová

Editace a formátování: Vanesa Borovičková a Aneta Neprašová

Facebook

Gymnázium Jiřího
Ortena v Kutné Hoře

Instagram

@gjo_kh